

.....
KÜBA' DAN İZLER

(Şubat 2008)

Oğuz Dinç

g e z i n o t l a r ı

.....

Oğuz Dinç

1973 Ankara doğumlu. Bir çok şehirde okudu, çalıştı ve yaşadı. Yazın alanı olarak öyküyü seçti. Hissettiğinde şiir de yazdı. Çalışmaları; *Kötü Tüccarlar*, *Öyküden Bir Bilet*, *İzmir İzmir*, *Geceyazısı*, *Colette Bülteni* dergilerinde yer aldı. Gençlik Öykü Ödülleri'nde 2000 yılında mansiyon aldı, 2003 yılında ikinciliğe layık görüldü.

Hayatı, hayata anlatmak için yazmaya devam ediyor. Alabileceği en büyük ödülün; satırlarını okuyanların gözlerindeki tebessüm olduğunu iyi biliyor.

Şehri; ışıklarını, müziğini ve insanlarını seviyor. Biricik eşiyle beraber, İstanbul'da yaşıyor.

Kitapları:

Toplu İğneler (2010), öykü, Çitlembik yayınları
Yalnızlığın Kırmızı İzi (2007), öykü, Çitlembik yayınları
Maria'nın Yıldızları (2005), öykü, Çitlembik yayınları.

e-kitapları:

Gün İzleri (2009), e-öykü kitabı, kendi çalışması
Karlar ve Adımlar (2008), e-şiir kitabı, Çitlembik yayınları

www.oguzdinc.com

© Oğuz Dinç, 2011

Fotoğraflar: Yasemin G.

Biz Kübalılar çok farklıyız
Biz bir bakıma küçük bir ülkeyiz
Ama güçlüyüz
Göğüs germeyi öğrendik
Hem iyiye
Hem de kötüye

İbrahim Ferrer
Buena Vista Social Club

Malecon

Havana'nın boylu boyunca serildiği sahil. Bueno Vista Social Club filminin ilk sahnesinde aklımıza kazınan, gizemli Malecon.

Gündüz, gözünüzü alamadığınız bir enginliğin kıyısı.
Uslu, neşeli dalgalar kıyıya vuruyor.
Her dalganın vuruşunda uçuşan beyaz damlalar, yasemin
çiçekleri gibi düşüyor Havana'ya.

Gece, Küba şarkıları süslüyor Malecon kıyısını.
Alkışlarla, tükenmez bir neşeyle sürüyor şarkılar.
Jetlag 'dan muzdarip, uykusuz bir halde odamızda
sabahlıyoruz.

İlk gece, bir genç grubu, güneş doğana kadar aynı şarkıyı
söylüyor.
Koca bir nefesle okyanusu çekerek uyanıyoruz.
Şarkı aklımıza takılıyor.

Hala adını bilmiyoruz ama, Malecon bize hala o şarkıyı
söylüyor.

Cocotaksi

Havana yollarında sarı uğurböcekleri gibi oradan oraya vınlayan Kokotaksiler.

Sürücüleri kasklı, gözlüklü, havalı tipler.

Bütün adanın rüzgarını yiyerek, gülererek Havana sokaklarında vızıldıyoruz kokotaksilerle.

Bir triportör alsak dönünce, arkayı açtırsak böyle, üstünü kapatsak. İki de koltuk koysak.

Kaç paatlar acaba?

Girişim: gen haritamızın ana caddesi.

A y a k t a k a l a n

Havana'nın merkezindeki Capitolio meydanında, binaların dillere destan döküklüğü.

Bir yandan burkuluyoruz; daha iyi yerlerde görmek isteriz insanları.

Bir yandan garip bir sukunet, her yerde çamaşırlar.

Evlerin her yanından yayılan bu döküklük, yaşlı bir adam güldüğünde yüzünü kaplayan çizgiler gibi.

Beyzbol

Küba devrimi kime karşı yapıldı. Castro kime direndi, direniyor.

Ambargo kimin işi.

Küba'nın milli sporu nedir?

Beyzbol.

Gel de anla şu dünyayı.

Che Guavera

Her yerde o.
Revolucion meydanına bakan bu koca duvarda.
Başka duvarlarda.
Tişörtlerde.
Buzdolabı mıknatıslarında.
Bardaklarda.
Müzelerde.
Şarkılarda.
Onu görmek, Kübalılara huzur veriyor.
Burada yaşamıştı, bizimle savaşmıştı.
Yaşam ilhamımız, biricik, onurlu şarkımız; Commandante, Che
Guavera.

P a r k

Sakin sokaklarda, yemyeşil parklarda aniden kulağa dokunuveren gitar tınları.

Her tınıda İbrahim Ferrer, Compay Segundo, Ruben Gonzalez.

Partagas

Partagas bir puro markası. Fabrikası, Havana'nın merkezinde, Capitolio'nun hemen arkasında.

Rehber, *içeride fotoğraf çekmek yok*, diyor.

İçeride ağır bir tütün esansı hücrelerimize işliyor.

Sigaralar *makine değmeden* hazırlanıyor.

Bir efsaneyi araştırır gibiyiz; "*Kübalı kadınların bacaklarında sardığı sigaralardan getirin gitmişken...*"

Ama, sadece yaprakların damarlarını bacaklarının üstünde alıyor kadınlar. Sigara, sıra sıra tezgahlarda sarılıyor.

Küba'da en gözde iş buymuş; sigara sarıcılığı. Eğitimi, dokuz ay sürüyormuş.

Kiminle göz göze gelseniz "*Sigara ister misin?*" işareti.

Kutuların etiketi bile elle yapıştırılıyor; kadın işçilerden birinin tek işi, etiketleri kutulara yapıştırılması için köşelerinden açmak.

Okuma masasını gösteriyor rehber. Bir masa, mikrofon, eski metal amfiler, hoparlörler. İşçilere istedikleri kitaplar, haber bültenleri okunuyormuş. Romeo & Juliette marka sigaralar var. İşçilerin en çok merak ettiği eser de Romeo ve Juliet oluyormuş. Sanki bir zaman fabrikasındayız, otuz yıl geriye gidiyoruz. Cep telefonları hariç.

P u r o

Kim bilir nereli bir Kübalının parmaklarından çıkan, beş yapraktan sarılma Havana purosunu.

Karmaşık bir dünya haritası gibi.

İnsanın, her köşede insanla karşılaşmasının krokisi.
Kenarında acemi, Yeşilaycı dudak izleri.

Parklarda sakın sakın oturan, sonsuza kadar yaşayacakmış gibi dinç Küba'lı yaşlı adamların, kadınların yüzündeki çizgiler var bu yuvarlakta.

Trinidad

Trinidad sahilindeyiz ama, klimalı bir ofiste, 19 inçlik kocaman bir bilgisayarın ekran koruyucusunda gezer gibiyiz.

Öylesine gerçek üstü bu sahildeki güzellik.

Manzaraya inanamadan bakakalıyoruz.

Çok güzel, çok.

Trafik

Trafiğin kemiği yok; sıkışacağı varsa, sıkışır.

Bu sahnede elli yıl geriye gidiyoruz. Havana koleksiyonluk araba cenneti.

Tamirci ustaların ellerinden öpmek lazım.

Mojito

Hemingway'in sevdiği mekanlardan; *Bodequita del Medio* barında, Mojito sürülüyor önünüze.

Şişman barmenin esmer yüzünde çakan masmavi gözleri parıl parıl.

Mojito hafif acımsı, tatlı, serin.

Barmenin bir anda elli bardak dolduruşu. İnci Profiterol. İzmir'deki karışıkçılar. Aynı yetenek.

Duvardaki siyah-beyaz fotoğrafta Hemingway, Castro ile konuşuyor.

"Gördün mü Fidel, ben sana demiştim burada Mojito gider diye..."

Volveran!

“Volveran”; *Dönecekler!* demek.

Beş Kübalı, ABD’de yıllardır hapiste. Suçları: Küba adına casusluk yapmak. Çok inandırıcı...

Kübalılar beşinin de dönceklerine inanıyor, her yeri bu ümitle süslüyorlar.

A m c a b e y

Küba sigarasının iyisinde etiket halkası olmazmış. Bayan tiryakilerin narin ellerine tütün kokusu geçmesin diye çıkmış etiket.

Bu amca bey de işi bilenlerden; hem purosunda etiket yok, hem otobüs terminalinin tuvaletiyle ilgileniyor.

İşler tıkrında; herkesin bir gün işi düşer tuvalete.

V e d a

Havana bizi yağmurla uğurluyor.

Kübalıları, masumane yaşamlarında bırakıp, dünyaya dönüyoruz.

Dünya neresiyse...

Kendini bulduğun yerdir dünya.

Dünya; insanın, insanca yaşadığı yerdir,

Dünya varmış dediğimize göre.

